

Herdenkingsdienst Pastoor van Calster 16 mei 2016

Lieve Pastoor van Calster,

Wij leerden u kennen via onze toenmalige pastoor, Mgr. Hermans, die u regelmatig meenam naar onze parochie om de missen te concelebreren. U vond het hier vanaf de eerste keer dat u kwam, erg fijn. En dan vooral onze Bronkprocessie in augustus ter ere van het feest van Maria Tenhemelopneming, daar hebt u altijd met volle teugen van genoten en u leefde er altijd naar toe. Steeds vaker werd u gevraagd, ook na het vertrek van Mgr. Hermans, om hier de Eucharistie te doen. Uw fijne manier van preken waarin u op een hele begrijpelijke manier bijvoorbeeld de verschillende onderdelen van de Eucharistie uitlegde of elke week een beschrijving van een van de vier Evangelisten gaf, zorgde ervoor dat abstracte begrippen concreter en begrijpelijker werden.

En eindelijk was het dan zover; in april 2005 werd u geïnstalleerd als Pastoor van de parochie Maria Tenhemelopneming. Wat waren we blij, onze parochie had weer een fijne pastoor! U was sociaal, kwam graag onder de mensen, jong en oud, en wilde uw vreugde graag met anderen delen.

Vooraf uw inzet en waardering voor de vrijwilligers van onze parochie en dan in het bijzonder de misdienaars en acolieten waren altijd hartverwarmend. Ieder van ons heeft op zijn of haar eigen manier een band met u opgebouwd. Wij waren altijd welkom bij u. U was een familiemens die van gezelligheid hield en kon genieten met een hoofdletter "G". U vertelde graag over uw familie, uw ouders en uw jeugdherinneringen. Met uw verjaardag nodigde u ons misdienaars en acolieten allemaal uit. Alles werd uit de kast gehaald; toastjes, chips, koekjes, gebak, limonade maar ook een goede fles wijn of speciaalbier is regelmatig ontkurkt geworden bij u in de pastorie. En u.....deed gewoon met ons mee! Alles kon en alles mocht.....zelfs als u ons wel eens uitnodigde enkele uren voor aanvang van de Paaswake.....

We hebben een paar mooie reizen met u mogen meemaken: In 2005 met 6 acolieten en Bert naar Rome, wat een avontuur was dat. We gingen met het vliegtuig en zouden overnachten bij een zustersklooster wat op zeer korte afstand van het Sint Pietersplein lag. Op een middag hadden we vrije tijd en wilden we graag pizza gaan eten en besloten het centrum van Rome in te lopen op zoek naar een pizzeria. Echter konden we de weg terug niet meer vinden, of misschien hebben we toch getreuzeld dat laat ik even in het midden, waardoor we te laat aankwamen bij de zusters voor het avondeten. Nou dat hebben we geweten! De zusters waren in alle staten en wilden ons zelfs geen avondeten meer geven. Pastoor heeft moeten praten als brugman zodat we, weliswaar koud, toch nog wat kregen. Een beetje schuchter werd er tijdens de maaltijd naar pastoor gekeken....hij knipoogde alleen maar en kon zijn lach met moeite inhouden. We hebben toen heel veel mooie dingen van Rome en het Vaticaan gezien, ook gedeelten waar men normaliter niet zomaar kwam. En zelfs tot twee maal toe paus Benedictus de zestiende gezien! Pastoor losde ons door het voor hem bekende Rome heen en wij als jeugd moesten soms echt moeite doen om hem bij te houden!

Zo waren er nog de reizen naar Praag en Normandië die ook weer onvergetelijk en gezellig waren. Uitstapjes naar de kapel van Pater Karel Houben in Munstergeleen en naar Tremelo in België naar het museum van Pater Damiaan. Allemaal mogelijk gemaakt door onze pastoor. En de uitstapjes naar pretparken niet te vergeten. Pastoor ging gewoon mee de achtbaan en wildwaterbaan in, prachtig vond U dat.

U was ook een verenigingsmens die hart had voor de plaatselijke voetbal- en muziekverenigingen. Bij de koninklijke oude harmonie van Eijsden, waar enkele oud acolieten nog steeds muzikaal actief zijn, was u een gerespecteerde en graag geziene gast. Op 9 april jl. woonde u nog een concert bij, zittend op de eerste rij. U zwaaide nog naar mij....

Maar ook toen de koninklijke harmonie Sainte Cecile in 2013 wereldkampioen op het wereldmuziek concours te Kerkrade werd, luidde u toen dat bekend werd, om 12 uur 's nachts, de klokken zodat iedereen kon horen dat ook u dit nieuws had vernomen en hier verheugd om was. Betrokken en trouw.

En toen kwam opeens dat vreselijke nieuws....onze pastoor was er niet meer...ongeloof, verdriet en zelfs onmacht zijn enkele emoties die velen van ons hebben gevoeld, en nog voelen, toen ze dit nieuws vernamen. Het voelde even als Goede Vrijdag....een dierbare waren we verloren, maar hoe zou het nu ook verder moeten gaan met onze parochie? Met de kerk van Mariadorp? Onze Pastoor was en blijft een belangrijk stukje Mariadorp. Pastoor in u verliezen we een herder, een betrokken en gepassioneerde geestelijke die het geloof op een hele eenvoudige en begrijpelijke manier aan de gelovigen wilde overbrengen en zelfs, als ik dat heel voorzichtig mag zeggen, een vriend.

Pastoor U was geen persoon om stil te zitten, altijd was u bezig om u in te zetten voor het geloof en de vele werkzaamheden die u hiervoor verrichte. U bent gestorven in het harnas zoals u dat zelf ook misschien het liefste had gewild. Bedankt voor alles wat u voor de parochie en eenieder van ons heeft gedaan. Uw toewijding, ijver en belangeloze inzet. Bedankt voor wie u was als persoon. Bedankt voor alle mooie jaren. De herinneringen blijven.

Lieve Pastoor van Calster....Adieu!

Natascha Haenen